

[Drachmann.]

tænkte paa med mine Hentydninger, og jeg tror jo i Virkeligheden, at Udenrigsministeren er ganske enig med mig i sit Hjerte, jeg kan ikke tænke mig, at man rejser hele Vejen ned gennem Europa til Genève uden at se noget undervejs, og det, man møder dér, er Alvor, og det er Konsekvenser, som ikke tilfredsstilles ved Henvisninger til nye Undersøgelser, selv om de er dybtgaaende, og selv om de finder Sted i Kommission II.'s Underudvalg. Jeg tror saaledes, at jeg har Ret baade med Hensyn til mit Syn paa Europa og paa Arbejdet, der udfoldes i Genève.

Men for at komme tilbage til de enkelte Realiteter saa gjorde den højtærede Udenrigsminister nogle Bemærkninger om Tyskland og mente ikke, at man havde stillet i Udsigt, at Tysklands Tiltrædelse af Konventionen vilde forhindre Toldforhøjelser. Jeg vil gerne have, at vi kommer tilbage til dette Spørgsmaal i Udvalget, thi jeg har Materiale, som jeg gerne vil drage frem dér i denne Forbindelse. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister direkte, om han da billiger de af Tyskland siden 1. April indtil Dato foretagne Toldforhøjelser som værende i Konventionens Aand.

Den højtærede Udenrigsminister mente, at jeg med Hensyn til England havde sagt, at den konservative Sejr derovre vilde være til Skade for os. Jeg sagde det nu ikke paa den Maade. Jeg sagde, at hele den økonomiske Udvikling, vi staar overfor, ikke vilde blive morsom for os. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om han mener, at den nuværende Regerings Planer om en Importationering vil være bedre end en vis generel Told, og jeg vil spørge de Herrer fra Socialdemokratiet og fra det radikale Parti og fra Venstre, hvad de egentlig har at sige til denne Udvikling. Vi andre føler den alvorligt, men ifølge den Anskuelse, der repræsenteres fra de andre Bænke, jfr. de af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup med saa stor Dygtighed opstillede Beregninger om Toldbyrden i Danmark, er det jo saaledes, at Tolden bæres af Forbrugerne, saa kan det ikke genere Eksportørerne. Ikke desto mindre tror jeg, vi forenes til syvende og sidst i, at ingen af disse Udviklinger er i vor Interesse, det gælder blot om at afværge dem.

Den højtærede Minister spurgte mig, hvad jeg vilde anvise, for at vi ikke skulde faa vore Kinder stadig væk gennemgarvet. Det er mit positive Indtryk, at man med Tyskland med nogen Vaagenhed og med større Elasticitet i toldpolitisk Henseende

kunde have faaet en tilfredsstillende Traktat, da Forhandlingerne begyndte at blive aktuelle for en 4—5 Aar siden. Jeg bygger denne Antagelse paa ganske positive Ting, som jeg er villig til at gøre Rede for ved Forhandlingerne i Udvalget, men det kan ikke nytte, at den danske Rigsdag og Regering tror, at man kan forhandle med en saa dygtig, saa energisk Modpart som f. Eks. Tyskland, samtidig med at man proklamerer, at vi vil aldrig gøre noget, som kan genere andre; det er ganske stik imod al Forhandlings elementære Principper, og det er denne Fremgangsmaade, som jeg paa staar og vedbliver at paastaa er dyr for dette Land, ganske uanset den højtærede Udenrigsministers storartede Tilfredshed med Tilstanden i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen gjorde mig den Ære at beskæftige sig med mine Ord og mente, at jeg var i Modstrid med det, jeg fremhævede om Genève og Misforholdet mellem Ord og Handlinger dernede, naar jeg og mit Parti ikke vilde være med til at ratificere den foreliggende Konvention. Jeg vil gerne have Lov til at henvise det ærede Medlem til at læse min Tale, da han øjensynlig ikke har forstaaet den ved at høre efter. Jeg vil gerne være med til at ratificere, hvis dette var Alvor, men det skal vel ikke være os, der skal være *alene* om det? Der er jo ingen Fordel og kan aldrig blive nogen Fordel ved det, naar et Land med ganske lave Satser forpligter sig til ikke at forhøje, medens de andre Lande med de høje Satser eventuelt forbeholder sig Ret til at forhøje yderligere. Sagen er, at vi er ude af Niveau med de øvrige Lande, selv alle de Stater, Udenrigsministeren sagde vi har fælles Toldpolitik med. Jeg havde nær sagt: gid det var saa vel, lad den højtærede Udenrigsminister give os f. Eks. Sveriges Toldpolitik, saa vil jeg for egen Regning afbrænde et stort bengalsk Blus til Ære for Ministeren, men vi ved jo alle, at det Blus aldrig vil blive tændt (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: De vil altsaa have Kornetold her i Landet)... Nej, jeg kunde nøjes med Industrietoldsatserne; jeg er ikke saa fordringsfuld. Men man har ikke Lov til at bruge den Talemaade, at vi har fælles Toldpolitik med disse Stater, man kan maaske forhandle med dem, det kan maaske være taktisk heldigt at have en vis Gruppering, men vi staar — og det vil vore Eksporterhverv vide — helt anderledes, desværre kun, end Norge og Sverige, som hver for sig har et særdeles udviklet og højt udbygget Toldsystem.

Endvidere rettede det ærede Medlem